

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecvmenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

Sessio XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

suspensione, iuxta formam & tenorē litterarū
 sanctissimi Domini nostri Pij IV. Pont. Max.
 celebrari, & in eo ea debito seruatō ordine,
 tractari, que proponentibus Legatis, ac præsi-
 dentibus, ad horum tēporum leuandas cala-
 mitates, sedandas de religione controuersias,
 coercēdas linguas dolosās, deprauatorū morū
 abusus corrigendos, Ecclesiā veram atq; Chri-
 stianam pacem conciliandam apta, & idonea
 ipsi sanctæ Synodo videbuntur? Responde-
 runt. Placet.

a inf. Sef.
 24. 25. c. 21

Indictio futuræ Sessionis.

Placetne vobis proximam futuram Sessio-
 nem habēdam, & celebrādam esse feria quin-
 ta, post secundam Dominicam Quadragesi-
 me, que erit die 6. mensis Februarij? Re-
 sponderunt. Placet.

SESSIO XVIII.

QVAE EST SECUNDA,

SVB PIO IIII. PONT. MAX.

CELEBRATA DIE XXVI.

FEBR. M. D. LXII.

Decretum de librorum deiectu, & om-
 nibus ad Concilium fide publi-
 ca inuitandis.

Sacrosancta œcumenica, & generalis Tri-
 dentina Synodus, in Spiritu sancto legi-

a Luc. II.

b Luc. I.
c. inf. Sef.
vlt. circa
fi.d Mat. 13.
c. ita nos.
25. q. 2.

timè cōgregata, præsidentibus in ea eisdē Apostolicæ Sedis Legatis, non humanis quidem viribus confisa, sed Domini nostri Iesu Christi, qui os, a & sapientiam Ecclesiæ suæ daturum se promisit, op e & auxilio freta, illud præcipuè cogitat, vt Catholicæ fidei doctrinâ, multorū inter se dissidentiū opinionibus, pluribus locis inquinatâ, & obscuratâ, in suâ puritatem, & splendorem aliquando restituat, & mores, qui à veteri instituto deflexerūt, ad meliorem vitæ rationem reuocet; corq; b patrum ad filios, & cor filiorum ad patres conuertat. Cū itaque omnium primum animaduertit hoc tempore suspectorum, ac perniciosorum librorum, quibus doctrina impura cōtinetur, & longè lateq; diffunditur, numerum nimis excreuisse; quod quidem in causa fuit, vt multæ censure in varijs prouincijs, & præsertim in alma vrbe Roma, pio quodam zelo, editæ fuerint; neque tamē huic tã magno, ac pernicioso morbo salutarem vllam profuisse medicinam cēsuit, vt delecti ad hanc disquisitionē Patres de cēsuris, librisq; que, quid factū opus esset, diligenter considerarent, atque etiam ad eandem sanctam Synodum suo tēpore referret, quo facilius ipsa possit varias & peregrinas doctrinas, tãquã dzizania, à Christianæ veritatis tritico separare, deq; his commodius deliberare & statuere, que ad scrupulū ex complurium nimis eximendū. & tollendas multarum que

relarum causas, magis opportuna videbuntur,
 Hac autem omnia ad notitiam quorumcunq;
 deducta esse vult, prout etiã presenti decreto
 deducit: vt, si quis ad se pertinere aliquo modo
 putauerit, que vel de hoc librorum, & censu-
 rarũ negotio, vel de alijs, que in hoc generali
 Concilio tractanda prædixit; non dubitet à
 sancta Synodo se benignè auditum iri,

Quoniam verò eadē sancta Synodus ex cor-
 de optat, Deumque enixè rogat, que ad pacem
 sunt Ecclesie, vt vniuersi communem matrē
 in terris agnoscentes, que, quos a peperit, obli-
 uisci non potest, vnanimis, b vno ore, glorifice-
 mus Deū, & Patrē Domini nostri Iesu Chri-
 sti, per viscera misericordie eiusdem Dei &
 Domini nostri, omnes, qui nobiscū cōmunio-
 nem non habent, ad concordiam & recōcilia-
 tionem, & vt ad hanc sanctam Synodum ve-
 niant, inuitat atq; hortatur; vtque caritatē,
 c quod est vinculum perfectionis, amplectan-
 tur: pacemq; Christi, exultantem in cordibus
 suis, praeferant, in quam vocati sunt, in vno
 corpore. Hanc ergo nō humanam, sed Spiritus
 sancti vocem audientes, ne obdurent d corda
 sua, sed in suo sensu non e ambulantes, neq; sibi
 f placentes, ad tam piam, & salutarem matris
 sue admonitionem excitētur. & cōuertantur.
 omnibus enim caritatis officijs sancta Synodus
 eos vt inuitat, ita complectetur.

a Isa. 49.
 b Ro. 15.

c Coll 3.

d Psal. 59.
 & Heb. 3,
 e Eph. 4.
 f Ro. 15.

Insuper eadem sancta Synodus decreuit, fidē

publicam in Congregatione generali conceat posse, & eandem vim habituram, eiusdemque roboris & momenti futuram, ac si in publica Sessione data, & decreta fuisset.

Indictio futuræ Sessionis.

Eadem sacrosancta Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitimè congregata, presidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, statuit, & decernit, proximam futuram Sessionem habendam & celebrandam esse feria quinta, post sacratissimum festum Ascensionis Domini, quæ erit die 13. Mensis Maij.

**SALVVS CONDVCTVS
CONCESSVS GERMA-
nicæ nationi.**

In Congregatione generali, die IV. Martij, M. D. LXII.

SACROSANCTA œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitimè congregata, præsentibus in ea eisdem sanctæ Sedis Apostolicæ Legatis, Vniuersis fidem facit, quod omnibus & singulis Sacerdotibus, Electoribus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, militaribus, popularibus, & alijs quibuscunque viris, cuiuscunque sta-

us, & conditionis, aut qualitatis existant, Germanicæ provinciam, & nationis, ciuitatibus ac alijs locis, eiusdem, & omnibus alijs ecclesiasticis & sæcularibus, præsertim Augustanæ Confessionis, personis, qui, aut quæ vnà cum ipsis ad hoc generale Tridentinum Concilium venient, aut mittentur, ac profecti sunt, aut hucusque venerunt, quocumque nomine censeantur, aut valeant nūcupati, tenore præsentium publicam fidem, & plenissimam, verissimamque securitatem; quam saluum conductum appellant, liberè ad hanc ciuitatem Tridentinam veniendi, ibidemque manendi, standi, morandi, proponendi, loquendi, vnà cum ipsa Synodo de quibuscumque negotijs tractandi, examinandi, discutiendi; & omnia, quæcunque ipsis libuerit, ac articulos quoslibet, tam scripto, quam verbo, liberè offerrendi, propalandi, eosque Scripturis sacris, & bonorum Patrum verbis, sententijs, & rationibus declarandi, astruendi & persuadendi, & si opus fuerit, etiam ad obiecta Concilij generalis respondendi, & cum ijs, qui à Concilio delecti fuerint, disputandi, aut caritatiuè absque omni impedimento conferendi, opprobrijs, conuicijs, ac contumelijs penitus semotis: & signan-

ter, quod causæ controuersæ secundum sacram scripturam, & Apostolorum traditiones, probata Concilia, Catholicæ Ecclesiæ consensum, & sanctorum Patrum auctoritates in prædicto Concilio Tridentino tractentur; illo etiam addito, ut religionis prætextu, aut delictorum circa eam commissorum, aut committendorum, minimè puniantur, impertitur, ac omninò concedit; sic etiam, ut propter illorum præsentiam neque itinerè, aut quocumque locorum eundo, manendo, aut redeundo, nec in ipsa ciuitate Tridentina à diuinis officijs quouis modo cessetur. Et ut, his peractis, vel non peractis, quocumque; ipsis libuerit; aut maiorum suorum mandato, & assensu ad propria reuerti optabunt; aut aliquis eorum optabit; mox absque ulla renitentia, & occasione, aut mora, saluis rebus eorum, & suorum pariter honore, & personis, vice versa, possint iuxta beneplacitum liberè, & securè redire; de scientia tamen ab eadem Synodo deputandorum; ut tunc opportunè eorum securitati, absque dolo, & fraude prouideatur. Vult etiam sancta Synodus in hac publica fide, saluoque conductu, omnes quascunque clausulas includi, ac contineri, ac pro inclusis haberi,

quæ

quæ pro plena, efficaci, & sufficienti securitate in eundo, stando, & redeundo, necessariæ & opportunæ fuerint. Illud etiam, ad maiorem securitatem, & pacis, ac conciliationis bonum, exprimens, quod, si quispiam, aut illorum aliqui, siue in itinere, Tridendum veniendo, siue ibidem morando, aut redeundo, aliquod enorme; quod absit, egerint, aut commiserint, quo posset huius fidei publicæ, & affecurationis beneficium, eis concessum, annullari, aut cassari; vult, & concedit, vt in huiusmodi facinore deprehensi, ab ipsis dumtaxat, & non ab alijs condigna animaduersione cum emenda sufficienti, per partem ipsius Synodi merito approbanda & laudanda, mox puniantur: illorum affecurationis forma, conditionibus, & modis omninò manentibus illibatis. Pariformiter etiam vult, vt, si quisquam vel aliquis ex ipsa Synodo, siue in itinere, aut manendo, aut redeundo, aliquod enorme & absit, egerint aut commiserint, quo posset huius fidei publicæ, & affecurationis beneficiũ violari, aut quoquo modo tolli, in huiusmodi facinore deprehensi, ab ipsa Synodo dumtaxat, & non ab alijs; condigna animaduersione, & emenda sufficienti, per partem Dominorum Germanorum Au-

gustanae Confessionis, tunc hic, praesentium merito laudanda, & approbanda, mox puniatur; praesenti assurationis forma, conditionibus, & modis omnino manentibus illibatis. Vult praeterea ipsa Synodus, quod liceat ipsis Ambasciatoribus, omnibus & singulis, toties quotiescumque opportunum fuerit, seu necessarium, ad auram capiendam exire de ciuitate Tridentina, & reuerti ad eandem, nec non nunciam, vel nuncios suos ad quaecunque loca pro suis necessarijs negotijs ordinandis liberè mittere, seu destinare, ac ipsos missos, seu destinatos, seu missum, & destinatum suscipere toties, quoties eis videbitur expedire; ita quod aliqui, vel aliquis per deputandos Concilijificentur, qui eorum securitati provideant, vel provideat. Qui quidem saluus conductus, & securitas stare, ac durare debeat à tempore & per tempus, quo ipsius Synodi, & suorum tuitionis curam ipsos suscipi contigerit, & vsque ad Tridentinū perducatur, ac toto tempore mansionis eorum ibidem: & rursum post sufficientem audiētiā habitam, spatio viginti dierum praemisso, cum ipsi petierint, ut Concilium habita huiusmodi audiētia, ipsis recessum induxerit, à Tri-

den-

dento vsque in quem quisque elegerit si-
 ni locum tutum, Deo fauente, restituet,
 dolo, & fraude prorsus exclusis. Quæ-
 quidem omnia pro vniuersis, & singulis
 Christi fidelibus, pro omnibus Principi-
 bus, tam ecclesiasticis; quam sæcularibus
 quibuscumque, atque omnibus alijs ec-
 clesiasticis, ac sæcularibus personis,
 cuiuscumque status, & conditionis exi-
 tant, aut quocumque nomine censean-
 tur; inuiolabiliter obseruanda esse pro-
 mittit, & bona fide spondet. Insuper o-
 mni fraude & dolo exclusis, vera & bona
 fide promittit, ipsam Synodum nullam
 vel manifestè, vel occultè occasionem
 quaesituram, aut aliqua auctoritate,
 potentia, iure, vel statuto, priuilegio, le-
 gum, vel Canonum, aut quorumcum-
 que Conciliorum; præsertim Constan-
 tiensis, & Senensis, quacumque forme
 verborum expressa, in aliquod huius
 fidei publicæ & plenissimæ asssecuratio-
 nis; ac publicæ, & liberæ audientiae, ipsis
 per ipsam Synodum concessæ, præiudi-
 cium, quouis modo vsuram aut quem-
 quam vti permissuram: quib. in hac par-
 te pro hac vice derogat. Quod si S. Syno-
 dus, aut aliquis ex ea, vel suis, cuiuscumque
 conditionis, vel status, aut præeminen-
 tiæ, existens, præscriptæ asssecurationis, &

Con, Cō-
 stantien.
 Sess. 19. in
 cap. quod
 nō obstā-
 tibus sal-
 uis con-
 ductibus.

salui conductus formam & modum in quocūque puncto vel clausula violauerit; quod tamen asserere dignetur Omnipotens; & sufficiens emēda non fuerit mox subsecuta, & ipsorum arbitrio meritò approbanda, & laudanda, habeāt ipsam Synodam, & habere poterunt, incidisse in omnes pœnas, quas iure diuino, & humano, aut consuetudine, huiusmodi saluorū cōductum violatores incurrere possunt, absque omni excusatione, aut quauis in hac parte contradictione.

Extentio ad alias nationes.

Eadem sacrosancta Synodus in Spiritu sancto legitimè cōgregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis de latere Legatis omnibus & singulis alijs, qui nobiscum in ijs, quæ sunt fidei, communionem nō habēt, ex quibuscumq; regnis, nationibus, prouincijs, ciuitatibus, ac locis, in quibus publicè, & impunè predicatur, vel docetur, siue creditur cōtrarium eius, quod sancta Romana sentit Ecclesia, dat fidem publicam, siue saluum conductum sub eadem forma, & eisdem verbis, quibus datur Germanis.